

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 19ης Ιανουαρίου 2017*

«Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Αγορά μεθακρυλικών ενώσεων — Πρόστιμα — Αλληλέγγυα ευθύνη των μητρικών εταιριών και της θυγατρικής τους για την παραβατική συμπεριφορά αυτής — Καταβολή του προστίμου από τη θυγατρική — Μείωση του ποσού του προστίμου της θυγατρικής κατόπιν αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έγγραφα του λογιστηρίου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τα οποία απαιτείται από τις μητρικές εταιρίες η καταβολή του ποσού που η ίδια επέστρεψε στη θυγατρική, πλέον τόκων υπερημερίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις δεκτικές προσφυγής — Αποτελεσματική δικαστική προστασία»

Στην υπόθεση C-351/15 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 10 Ιουλίου 2015,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους V. Bottka και F. Dintilhac,

αναιρεσείουσα,

υποστηριζόμενη από:

την **Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ**, εκπροσωπούμενη από την C. Perrin,

παρεμβαίνουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Total SA**, με έδρα την Courbevoie (Γαλλία),

η **Elf Aquitaine SA**, με έδρα την Courbevoie,

εκπροσωπούμενες από τους E. Morgan de Rivery και E. Lagathu, avocats,

προσφεύγουσες πρωτοδίκως

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, E. Regan, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund και S. Rodin (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Wahl

γραμματέας: V. Giacobbo-Peyronnel, υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Ιουνίου 2016,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 21ης Ιουλίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναίρεσεως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29ης Απριλίου 2015, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (T-470/11, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2015:241), με την οποία ακυρώθηκαν εν μέρει τα έγγραφα της Επιτροπής BUDG/DGA/C4/BM/s746396, της 24ης Ιουνίου 2011 (στο εξής: έγγραφο της 24ης Ιουνίου 2011), και BUDG/DGA/C4/BM/s812886, της 8ης Ιουλίου 2011 (στο εξής: έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011 και, από κοινού: επίδικα έγγραφα), σχετικά με την καταβολή από τις Total SA και Elf Aquitaine SA του ποσού του προστίμου και των τόκων υπερημερίας που οφείλονταν κατόπιν της αποφάσεως C(2006) 2098 τελικό, της 31ης Μαΐου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) (υπόθεση COMP/F/38.645 – Μεθακρυλικές ενώσεις) (στο εξής: απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις).

Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Το ιστορικό της διαφοράς εκτέθηκε από το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 2 έως 28 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ως εξής:
«2 Με την [απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις], η Επιτροπή [...] επέβαλε στην Arkema SA και στις θυγατρικές της Altuglas International SA και Altumax Europe SAS (στο εξής, από κοινού: Arkema) αλληλεγγύως πρόστιμο 219 131 250 ευρώ λόγω της συμμετοχής τους σε σύμπραξη (στο εξής: αρχικό πρόστιμο).
3 Οι [αναιρεσίβλητες], οι οποίες ήταν, κατά την παραβατική σύμφωνα με την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις περίοδο, οι μητρικές εταιρίες της Arkema, κρίθηκαν αλληλεγγύως υπεύθυνες για την πληρωμή του αρχικού προστίμου, ύψους, αντίστοιχα, 181 350 000 ευρώ και 140 400 000 ευρώ.
4 Στις 7 Σεπτεμβρίου 2006, η Arkema κατέβαλε το αρχικό πρόστιμο εξ ολοκλήρου και, στη συνέχεια, όπως ακριβώς, παράλληλα και αυτοτελώς, [έπραξαν] οι [αναιρεσίβλητες], άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις (στο εξής: ένδικη διαδικασία Μεθακρυλικές ενώσεις).

Ένδικη διαδικασία Μεθακρυλικές ενώσεις ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 5 Οι [αναιρεσίβλητες] και η Arkema άσκησαν, στις 4 και 10 Αυγούστου 2006, αντίστοιχα, προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις.
6 Στο πλαίσιο της υποθέσεως T-206/06, οι [αναιρεσίβλητες] ζήτησαν, κυρίως, την ακύρωση της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις.
7 Στο πλαίσιο της υποθέσεως αυτής, οι [αναιρεσίβλητες] ζήτησαν επίσης, επικουρικώς, τη μείωση του ποσού του αρχικού προστίμου που είχε επιβληθεί αλληλεγγύως στην Arkema και στις ίδιες.

- 8 Στις 24 Ιουλίου 2008, η Επιτροπή απηύθυνε επιστολή στην Arkema με την οποία την καλούσε να επιβεβαιώσει ότι η καταβολή στην οποία είχε προβεί στις 7 Σεπτεμβρίου 2006 είχε πραγματοποιηθεί “εξ ονόματος όλων των ευθυνόμενων αλληλεγγύως και εις ολόκληρον οφειλετών”, διευκρινίζοντας, αφενός, ότι, “ελλείψει τέτοιας επιβεβαιώσεως και σε περίπτωση που η απόφαση [Μεθακρυλικές ενώσεις] ακυρωνόταν ως προς την εταιρία εξ ονόματος της οποίας πραγματοποιήθηκε η καταβολή”, η Επιτροπή “[θα] κατέβαλ[ε] το ποσό των 219 131 250 ευρώ πλέον τόκων” και, αφετέρου, ότι, “εάν το σύνολο ή μέρος του προστίμου επιβεβαιωνόταν από το Δικαστήριο έναντι οποιουδήποτε από τους άλλους ευθυνόμενους αλληλεγγύως οφειλέτες”, η ίδια “θα ζητούσ[ε] από αυτόν κάθε εναπομένον ποσό προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας ποσοστού 6,09 %”.
- 9 Με επιστολή της 25ης Σεπτεμβρίου 2008, η Arkema ενημέρωσε την Επιτροπή ότι είχε καταβάλει το ποσό των 219 131 250 ευρώ “υπό την ιδιότητά της ως αλληλεγγύως συνυπόχρεης και ότι, από την πληρωμή αυτή, τα δικαιώματα της Επιτροπής είχαν ικανοποιηθεί πλήρως τόσο έναντι της Arkema όσο και έναντι του συνόλου των αλληλεγγύως συνυπόχρεων”. Στο μέτρο αυτό, η Arkema “εξέφραζε τη λύπη της διότι δεν μπορούσε να εξουσιοδοτήσει την Επιτροπή να παρακρατήσει οποιοδήποτε ποσό σε περίπτωση που ευδοκίμωσε η προσφυγή της ενώπιον του κοινοτικού δικαστή”.
- 10 Στις 24 Νοεμβρίου 2008, η Επιτροπή απηύθυνε επιστολή στις [αναιρεσίβλητες], προκειμένου να τις ενημερώσει, ιδίως, για την επιστολή της Arkema της 25ης Σεπτεμβρίου 2008 και για το γεγονός ότι η Arkema είχε αρνηθεί να συμπληρώσει τη δήλωση από κοινού καταβολής που υποβλήθηκε από την Επιτροπή.
- 11 Η προσφυγή των [αναιρεσιβλήτων] απορρίφθηκε με την απόφαση της 7ης Ιουνίου 2011, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (T-206/06, [...] EU:T:2011:250).
- 12 Αντιθέτως, η προσφυγή που ασκήθηκε χωριστά από την Arkema κατά της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις έγινε μερικώς δεκτή, με την απόφαση της 7ης Ιουνίου 2011, Arkema France κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-217/06, [...] EU:T:2011:251), καθόσον το ποσό του επιβληθέντος στην Arkema προστίμου μειώθηκε σε 113 343 750 ευρώ.
- 13 Με την απόφαση [της 7ης Ιουνίου 2011, Arkema France κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-217/06, EU:T:2011:251)], το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι έπρεπε, στο πλαίσιο της ασκήσεως της πλήρους δικαιοδοσίας του, να μειώσει την προσαύξηση του προστίμου η οποία, στην υπόθεση Μεθακρυλικές ενώσεις, είχε επιβληθεί στην Arkema με σκοπό την επίτευξη αποτρεπτικού αποτελέσματος, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι, κατά τον χρόνο που της επιβλήθηκε το πρόστιμο αυτό, δεν βρισκόταν πλέον υπό τον έλεγχο των [αναιρεσιβλήτων] (απόφαση [της 7ης Ιουνίου 2011, Arkema France κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-217/06, EU:T:2011:251)], σκέψεις 338 και 339).
- 14 Κατά της αποφάσεως [της 7ης Ιουνίου 2011, Arkema France κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-217/06, EU:T:2011:251)], δεν ασκήθηκε αναίρεση, με αποτέλεσμα να έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου.
- 15 Η Επιτροπή επέστρεψε στην Arkema, με ημερομηνία αξίας την 5η Ιουλίου 2011, ποσό ύψους 119 247 033,72 ευρώ (105 787 500 ευρώ κεφάλαιο πλέον τόκων ύψους 13 459 533,72 ευρώ).

[Επίδικα] έγγραφα

Έγγραφο της 24ης Ιουνίου 2011

- 16 Με το έγγραφο της 24ης Ιουνίου 2011, η Επιτροπή γνωστοποίησε στις [αναιρεσίβλητες] ότι, “σε εκτέλεση της αποφάσεως [της 7ης Ιουνίου 2011, Arkema France κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-217/06, EU:T:2011:251)], θα επέστρεφ[ε στην] Arkema το ποσό που αντιστοιχεί στη μείωση του προστίμου την οποία αποφάσισε το Γενικό Δικαστήριο”.
- 17 Στο ίδιο έγγραφο της 24ης Ιουνίου 2011, η Επιτροπή ζήτησε επίσης από τις [αναιρεσίβλητες], “[π]αράλληλα, και σε περίπτωση ασκήσεως αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου κατά της αποφάσεως [της 7ης Ιουνίου 2011, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (T-206/06, EU:T:2011:250),] την καταβολή του εναπομένοντος οφειλόμενου ποσού πλέον τόκων υπερημερίας ποσοστού 6,09 % από 8ης Σεπτεμβρίου 2006”, ήτοι 68 006 250 ευρώ, καταβολή για την οποία η Total είχε κριθεί “αλληλεγγύως και εις ολόκληρον” υπεύθυνη μέχρι ποσού 27 056 250 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας, δηλαδή για συνολικό ποσό ύψους 88 135 466,52 ευρώ.
- 18 Με επιστολή της 29ης Ιουνίου 2011 προς την Επιτροπή, οι [αναιρεσίβλητες] υποστήριξαν, κατ’ ουσίαν, ότι, από τις 7 Σεπτεμβρίου 2006, “είχαν ικανοποιηθεί πλήρως όλα τα δικαιώματα της” Επιτροπής και έθεσαν διάφορες ερωτήσεις στην Επιτροπή ζητώντας διευκρινίσεις επί πολλών σημείων του εγγράφου της 24ης Ιουνίου 2011.

Έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011

- 19 Με το έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011, η Επιτροπή απάντησε, ιδίως, ότι, “εν αντιθέσει προς όσα είχαν αντιληφθεί [οι αναιρεσίβλητες,] [δεν επρόκειτο να παραιτηθεί] επ’ ουδενί από την είσπραξη των οφειλόμενων ποσών αν [οι αναιρεσίβλητες] παραιτούνταν από το δικαίωμα ασκήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου”, διευκρινίζοντας ότι “η ευθύνη [των αναιρεσιβλήτων] δεν αποσβέννυται με την παρακράτηση των ποσών που καθορίστηκαν με την απόφαση [της 7ης Ιουνίου 2011, Arkema France κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-217/06, EU:T:2011:251)] και καταβλήθηκαν από την Arkema”.
- 20 Στο ίδιο έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι είχε σφάλει ως προς το ποσό που προτίθετο να διεκδικήσει και διευκρίνισε ότι το οφειλόμενο από την Elf Aquitaine ποσό, σε εκτέλεση της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις, όπως και των αποφάσεων [της 7ης Ιουνίου 2011, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (T-206/06, EU:T:2011:250), καθώς και της 7ης Ιουνίου 2011, Arkema France κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-217/06, EU:T:2011:251)], ανερχόταν σε 137 099 614,58 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων των τόκων υπερημερίας 31 312 114,58 ευρώ [...], ως προς το οποίο η Total είχε κριθεί ότι ευθύνεται αλληλεγγύως για ποσό ύψους 84 028 796,03 ευρώ.
- 21 Η Επιτροπή διευκρίνισε επίσης, στο έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011, ότι, σε περίπτωση ασκήσεως αναιρέσεως από τις [αναιρεσίβλητες] κατά της αποφάσεως [της 7ης Ιουνίου 2011, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (T-206/06, EU:T:2011:250)], οι [αναιρεσίβλητες] μπορούσαν νομίμως να συστήσουν τραπεζική εγγύηση αντί να προβούν στην πληρωμή του προστίμου.
- 22 Στις 18 Ιουλίου 2011, οι [αναιρεσίβλητες] κατέβαλαν στην Επιτροπή το ποσό που απαιτούσε με το έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011, ήτοι 137 099 614,58 ευρώ.

Ένδικη διαδικασία Μεθακρυλικές ενώσεις ενώπιον του Δικαστηρίου κατόπιν αιτήσεως αναιρέσεως

- 23 Στις 10 Αυγούστου 2011, οι [αναιρεσίβλητες] άσκησαν αναίρεση κατά της αποφάσεως [της 7ης Ιουνίου 2011, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (T-206/06, EU:T:2011:250)].

[...]

- 25 Η αίτηση αναιρέσεως απορρίφθηκε με τη διάταξη της 7ης Φεβρουαρίου 2012, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (C-421/11 P, [μη δημοσιευθείσα] [...] EU:C:2012:60), καθόσον το Δικαστήριο απέρριψε το σύνολο των αιτημάτων των [αναιρεσιβλήτων].

[...]

28 Επί των αιτημάτων, υποβληθέντων επικουρικός, περί απαλλαγής από την πληρωμή τόκων υπερημερίας, το Δικαστήριο έκρινε ως εξής:

“89 Το εν λόγω αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτο, καθόσον δεν στρέφεται [...] κατά της αποφάσεως [της 7ης Ιουνίου 2011, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (T-206/06, EU:T:2011:250)], αλλά κατά [του εγγράφου της 8ης Ιουλίου 2011] το οποίο αποτελεί, εξάλλου, αντικείμενο προσφυγής των [αναιρεσιβλήτων] ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του με αριθμό T-470/11.”»

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 3 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Σεπτεμβρίου 2011, οι αναιρεσίβλητες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως κατά των επίδικων εγγράφων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ζητώντας, επικουρικός, τη μείωση των ποσών που απαιτούνται με αυτά, καθώς και, έτι επικουρικός, την ακύρωση των τόκων υπερημερίας.
- 4 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Νοεμβρίου 2011, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Υποστήριξε ειδικότερα ότι τα επίδικα έγγραφα συνιστούσαν πράξεις μη δεκτικές προσφυγής, καθόσον δεν παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να θίξουν τις αναιρεσίβλητες, και ότι η υποχρέωση καταβολής που βαρύνει τις τελευταίες απορρέει από μόνη την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις.
- 5 Στις σκέψεις 72 έως 101 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε καταρχάς την ένσταση απαραδέκτου.
- 6 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ειδικότερα ότι, όσον αφορά το κυρίως ποσό που απαιτήθηκε από τις αναιρεσίβλητες με τα επίδικα έγγραφα, τα έγγραφα αυτά δεν είχαν θίξει τα συμφέροντά τους μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική τους κατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ κατόπιν της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις.
- 7 Αντιθέτως, όσον αφορά την υποχρέωση καταβολής τόκων υπερημερίας, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ουδόλως προέκυπτε τέτοια υποχρέωση από την εν λόγω απόφαση, ούτε άλλωστε και από τις αποφάσεις της 7ης Ιουνίου 2011, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (T-206/06, EU:T:2011:250), ή της 7ης Ιουνίου 2011, Arkema France κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-217/06, EU:T:2011:251), καθόσον η Arkema είχε καταβάλει, αμέσως μετά την εν λόγω απόφαση, το σύνολο του αρχικού προστίμου, οπότε η προσβαλλόμενη πράξη μετέβαλε πράγματι τη νομική τους κατάσταση αυξάνοντας το οφειλόμενο από τις αναιρεσίβλητες ποσό δυνάμει της ίδιας αυτής αποφάσεως.
- 8 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε την προσφυγή παραδεκτή καθόσον έβαλλε κατά της απαιτήσεως, βάσει των επίδικων εγγράφων, τόκων υπερημερίας από τις αναιρεσίβλητες.
- 9 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 107 έως 118 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εξέτασε την προσφυγή επί της ουσίας κατά το μέρος που αυτή έβαλλε κατά των τόκων υπερημερίας που είχαν απαιτηθεί από τις αναιρεσίβλητες και την δέχθηκε κατά το μέρος αυτό.
- 10 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τα επίδικα έγγραφα, καθόσον η Επιτροπή απαίτησε με αυτά από τις αναιρεσίβλητες τόκους υπερημερίας, και απέρριψε την προσφυγή κατά τα λοιπά.

Αιτήματα των διαδίκων και η ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία

- 11 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να κρίνει απαράδεκτη την προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και
 - να καταδικάσει τις αναιρεσίβλητες στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.
- 12 Οι αναιρεσίβλητες ζητούν από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 13 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2016, επετράπη στην Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ να παρέμβει υπέρ των αιτημάτων της Επιτροπής. Εντούτοις, καθόσον η αίτηση παρεμβάσεως είχε υποβληθεί μετά την εκπνοή της προθεσμίας του άρθρου 190, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, της επετράπη, δυνάμει του άρθρου 129, παράγραφος 4, του Κανονισμού αυτού, να υποβάλει τις παρατηρήσεις της μόνον κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 9ης Ιουνίου 2016.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως, ο οποίος αφορά αντιφατική αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 14 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος πρέπει να εξεταστεί πρώτος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει αντιφατική αιτιολογία.
- 15 Το Γενικό Δικαστήριο κακώς διαπίστωσε, στη σκέψη 113 της αποφάσεως αυτής, ότι τα δικαιώματα της Επιτροπής είχαν ικανοποιηθεί πλήρως τόσο έναντι της Arkema όσο και έναντι των αλληλεγγύως συνυπόχρεων αναιρεσιβλήτων, ενώ το Γενικό Δικαστήριο είχε ορθώς παρατηρήσει στη σκέψη 9 της εν λόγω αποφάσεως ότι η Arkema «εξέφραζε τη λύπη της διότι δεν μπορούσε να εξουσιοδοτήσει την Επιτροπή να παρακρατήσει οποιοδήποτε ποσό σε περίπτωση που ευδοκίμωσε η προσφυγή της ενώπιον του κοινοτικού δικαστή».
- 16 Η εν λόγω, όμως, διευκρίνιση της Arkema συνεπαγόταν κατ' ανάγκην, σύμφωνα με την Επιτροπή, ότι δεν υπήρχε δήλωση από κοινού καταβολής. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να δεχθεί ότι τα δικαιώματα της Επιτροπής είχαν ικανοποιηθεί πλήρως τόσο έναντι αυτής όσο και έναντι των αλληλεγγύως συνυπόχρεων.
- 17 Οι αναιρεσίβλητες ισχυρίζονται ότι ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτος και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 18 Η Επιτροπή προσάπτει κατ' ουσίαν στο Γενικό δικαστήριο ότι πεπλανημένως διαπίστωσε, στη σκέψη 113 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα δικαιώματα της Επιτροπής είχαν ικανοποιηθεί πλήρως, μολονότι η Arkema, με το έγγραφο της 25ης Σεπτεμβρίου 2008, δεν δήλωσε από κοινού καταβολή. Το ως άνω θεσμικό όργανο σκοπεύει, προβάλλοντας αντιφατική αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, να αμφισβητήσει την ερμηνεία του εν λόγω εγγράφου στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο της ασκήσεως της εξουσίας εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών.
- 19 Ωστόσο, καίτοι το ζήτημα αν η αιτιολογία αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου είναι αντιφατική ή ανεπαρκής αποτελεί νομικό ζήτημα, το οποίο ως τέτοιο μπορεί να προβληθεί κατ' αναίρεση (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 8ης Φεβρουαρίου 2007, Groupe Danone κατά Επιτροπής, C-3/06 P, EU:C:2007:88, σκέψη 45, και της 14ης Οκτωβρίου 2010, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής, C-280/08 P, EU:C:2010:603, σκέψη 123), τούτο δεν ισχύει για την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που, υπό την επιφύλαξη περιπτώσεως παραμορφώσεως η οποία δεν προβλήθηκε εν προκειμένω, δεν υπόκειται, κατά πάγια νομολογία, στον έλεγχο του Δικαστηρίου (βλ. επ' αυτού, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 2014, Ελλάδα κατά Επιτροπής, C-391/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2061, σκέψη 29, και της 20ής Ιανουαρίου 2016, Toshiba Corporation κατά Επιτροπής, C-373/14 P, EU:C:2016:26, σκέψη 40).
- 20 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι τα επίδικα έγγραφα παρήγαν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 21 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά ειδικότερα τις σκέψεις 81 έως 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και διαρθρώνεται σε τρία σκέλη, η Επιτροπή υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι τα επίδικα έγγραφα παρήγαν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να επηρεάσουν τα συμφέροντα των αναιρεσιβλήτων. Η Εποπτεύουσα αρχή της ΕΖΕΣ συντάσσεται, κατά βάση, με τον λόγο αυτό.
- 22 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα επίδικα έγγραφα συνιστούν απλά αιτήματα καταβολής σε εκτέλεση της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις και είναι προπαρασκευαστικά ενδεχόμενης αναγκαστικής εκτελέσεως της κατόπιν των αποφάσεων της 7ης Ιουνίου 2011, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (T-206/06, EU:T:2011:250), καθώς και της 7ης Ιουνίου 2011, Arkema France κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-217/06, EU:T:2011:251). Τα έγγραφα αυτά δεν συνιστούν ακόμη «αναγκαστική εκτέλεση» της αποφάσεως αυτής και συνεπώς δεν καθορίζουν την οριστική θέση της Επιτροπής. Μόνον η εν λόγω απόφαση μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναγκαστικής εκτελέσεως, η οποία θα μπορούσε κατά κάποιο τρόπο να αποτραπεί με την καταβολή από τις αναιρεσίβλητες.
- 23 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι από το περιεχόμενο των επίδικων εγγράφων καθίσταται σαφές ότι τα έγγραφα αυτά δεν παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα. Συγκεκριμένα, τα εν λόγω έγγραφα αποτυπώνουν την άποψη των λογιστικών υπηρεσιών όσον αφορά την είσπραξη του επιβληθέντος με την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις προστίμου και απλώς υπενθυμίζουν τις ισχύουσες λεπτομέρειες καταβολής ή την «κάλυψη του προστίμου», οπότε σαφώς συνιστούν μέτρο ληφθέν στο πλαίσιο εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως.

- 24 Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι τα επίδικα έγγραφα ουδέν προσέθεσαν στο περιεχόμενο της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις. Η υποχρέωση των αναιρεσιβλήτων για καταβολή του προστίμου και των αναλογούντων τόκων είναι απλώς το αποτέλεσμα της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις, υπό το πρίσμα των αποφάσεων της 7ης Ιουνίου 2011, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (T-206/06, EU:T:2011:250), της 7ης Ιουνίου 2011, Arkema France κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-217/06, EU:T:2011:251), και της διατάξεως της 7ης Φεβρουαρίου 2012, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (C-421/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:60). Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου, η Επιτροπή δεν έχει διακριτική ευχέρεια επί του θέματος, καθώς ο καθορισμός των τόκων υπερημερίας απορρέει από τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1), καθώς και του εκτελεστικού του κανονισμού, ήτοι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2012, L 362, σ. 1).
- 25 Κατά την Επιτροπή, τα επίδικα έγγραφα συνιστούν απλώς έκφραση της προθέσεώς της να θέσει σε εφαρμογή την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις και δεν παράγουν άλλα έννομα αποτελέσματα πέραν εκείνων που απορρέουν από την εν λόγω απόφαση. Τα έγγραφα αυτά είναι αδιαχώριστα από την απόφαση της οποίας την υλοποίηση προετοιμάζουν.
- 26 Οι αναιρεσιβλήτες εκτιμούν ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει απαράδεκτος και εν μέρει αβάσιμος.
- 27 Συναφώς, το δεύτερο και το τρίτο σκέλος του λόγου αυτού είναι, σύμφωνα με τις αναιρεσιβλήτες, προδήλως απαράδεκτα δεδομένου ότι η Επιτροπή περιορίζεται ουσιαστικά στην επανάληψη των επιχειρημάτων που ήδη εξέθεσε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να προσδιορίζει την σχετική πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο και χωρίς να προσδιορίζει τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως κατά των οποίων βάλλει.
- 28 Το δε πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει, κατά την άποψη των αναιρεσιβλήτων, να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 29 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή προσάπτει κατ' ουσίαν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι τα επίδικα έγγραφα, κατά το μέρος που η Επιτροπή απαίτησε με αυτά τόκους υπερημερίας, αποτελούσαν πράξεις δεκτικές προσφυγής υπό την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.
- 30 Όσον αφορά το παραδεκτό του λόγου αυτού, λαμβανομένων υπόψη και του δεύτερου και του τρίτου σκέλους, υπενθυμίζεται ότι από τις διατάξεις ιδίως του άρθρου 168, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και του άρθρου 169, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να παραθέτει επακριβώς τα επικρινόμενα σημεία της αποφάσεως της οποίας ζητείται η ανáιρεση, καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που στηρίζουν κατά τρόπο συγκεκριμένο το αίτημα αυτό. Δεν ανταποκρίνεται στις επιταγές περί αιτιολογίας που απορρέουν από τις διατάξεις αυτές αίτηση αναιρέσεως η οποία περιορίζεται στην επανάληψη ή στην κατά γράμμα παράθεση των λόγων και επιχειρημάτων που προβλήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, περιλαμβανομένων και εκείνων που στηρίζονταν σε πραγματικούς ισχυρισμούς που ρητώς απορρίφθηκαν από το δικαστήριο αυτό (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 46 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 31 Εντούτοις, εφόσον ο αναιρεσείων αμφισβητεί την ερμηνεία ή την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο, τα νομικά ζητήματα που εξετάστηκαν πρωτοδίκως μπορούν να αποτελέσουν εκ νέου αντικείμενο συζητήσεως κατά την εξέταση αιτήσεως αναιρέσεως. Πράγματι, αν ο αναιρεσείων δεν μπορούσε να στηρίξει, κατά τον τρόπο αυτό, την αίτηση αναιρέσεως σε λόγους και επιχειρήματα που προέβαλε ήδη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η διαδικασία της αναιρέσεως θα καθίστατο εν μέρει άνευ αντικειμένου (αποφάσεις της 12ης Σεπτεμβρίου 2006, Reynolds Tobacco κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-131/03 P, EU:C:2006:541, σκέψη 51, καθώς και της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 47).
- 32 Εν προκειμένω, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, και δη με το δεύτερο και το τρίτο σκέλος του, η Επιτροπή δεν επιζητεί απλή επανεξέταση της προσφυγής που υποβλήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, αλλά ακριβώς να αμφισβητήσει τη νομική συλλογιστική που οδήγησε το Γενικό Δικαστήριο στη διαπίστωση ότι τα επίδικα έγγραφα ήταν σε θέση να παραγάγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να μεταβάλουν την κατάσταση των οικείων επιχειρήσεων.
- 33 Εξάλλου, προς τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή προσδιόρισε επαρκώς κατά νόμον τα χωρία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως τα οποία θεωρεί ότι πάσχουν πλάνη περί το δίκαιο καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που προβλήθηκαν προς στήριξη του αιτήματός της, παρέχοντας με τον τρόπο αυτό τη δυνατότητα στο Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του.
- 34 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι παραδεκτός.
- 35 Ως προς το βάσιμο του πρώτου λόγου αναιρέσεως, του οποίου τα σκέλη πρέπει να εξεταστούν από κοινού, επιβάλλεται προκαταρκτικώς η υπόμνηση ότι, κατά πάγια νομολογία σχετικά με το παραδεκτό προσφυγών ακυρώσεως, προκειμένου να διαπιστωθεί αν η πράξη είναι δεκτική τέτοιας προσφυγής, είναι αναγκαίο να εξετασθεί η ουσία της πράξεως αυτής, καθώς η μορφή της είναι καταρχήν αδιάφορη όσον αφορά το παραδεκτό (βλ. επ' αυτού, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2000, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, C-147/96, EU:C:2000:335, σκέψη 27, και της 17ης Ιουλίου 2008, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, C-521/06 P, EU:C:2008:422, σκέψη 43).
- 36 Συναφώς, κατά πάγια επίσης νομολογία, συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως μόνον τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 17ης Ιουλίου 2008, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, C-521/06 P, EU:C:2008:422, σκέψη 29· της 26ης Ιανουαρίου 2010, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, C-362/08 P, EU:C:2010:40, σκέψη 51, και της 9ης Δεκεμβρίου 2014, Schönberger κατά Κοινοβουλίου, C-261/13 P, EU:C:2014:2423, σκέψη 13).
- 37 Επομένως, η προσφυγή ακυρώσεως επιτρέπεται καταρχήν να βάλλει μόνον κατά μέτρου με το οποίο καθορίζεται οριστικώς η θέση του οικείου θεσμικού οργάνου κατά το πέρας διοικητικής διαδικασίας. Αντιθέτως, δεν μπορούν να θεωρηθούν πράξεις δεκτικές προσφυγής, μεταξύ άλλων, τα ενδιάμεσα μέτρα που κατατείνουν στην προετοιμασία της τελικής αποφάσεως, όπως επίσης και οι απλώς επιβεβαιωτικές ή οι αμιγώς εκτελεστικές πράξεις, καθόσον οι πράξεις αυτές δεν παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα τα οποία είναι αυτοτελή σε σχέση με την πράξη του θεσμικού οργάνου της Ένωσης η οποία καταρτίζεται, επικυρώνεται ή εκτελείται (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 12ης Σεπτεμβρίου 2006, Reynolds Tobacco κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-131/03 P, EU:C:2006:541, σκέψη 55· της 6ης Δεκεμβρίου 2007, Επιτροπή κατά Ferriere Nord, C-516/06 P, EU:C:2007:763, σκέψη 29, καθώς και της 26ης Ιανουαρίου 2010, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, C-362/08 P, EU:C:2010:40, σκέψη 52).
- 38 Με βάση το σκεπτικό αυτό, η Επιτροπή υποστηρίζει κατ' ουσίαν στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως ότι, όσον αφορά την προβλεπόμενη στα επίδικα έγγραφα υποχρέωση καταβολής τόκων υπερημερίας, τα έγγραφα αυτά δεν παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα διακρινόμενα από τα

απορρέοντα από την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις, καθόσον η εν λόγω υποχρέωση καταβολής τόκων υπερημερίας απορρέει μόνον από την απόφαση αυτή καθώς και από τις σχετικές κανονιστικές διατάξεις, ενώ τα εν λόγω έγγραφα ουδέν προσθέτουν περαιτέρω. Ως εκ τούτου, τα επίδικα έγγραφα είναι απλώς προπαρασκευαστικά ενόψει ενδεχόμενης αναγκαστικής εκτελέσεως της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις.

- 39 Λαμβανομένων όμως υπόψη των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η εν λόγω επιχειρηματολογία.
- 40 Καταρχάς, υπενθυμίζεται συναφώς ότι, με την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο 219 131 250 ευρώ στην Arkema, οι αναιρεσίβλητες, αποκλειστικώς επειδή ήταν οι μητρικές εταιρίες αυτής της εταιρίας, κρίθηκαν «αλληλεγγύως και εις ολόκληρον» υπεύθυνες για την καταβολή προστίμων ανερχόμενων, αντιστοίχως, σε 140,4 εκατομμύρια ευρώ και σε 181,35 εκατομμύρια ευρώ.
- 41 Ακολούθως, με την απόφαση της 7ης Ιουνίου 2011, Arkema France κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-217/06, EU:T:2011:251), το ποσό του επιβληθέντος στην Arkema προστίμου μειώθηκε σε 113 343 750 ευρώ. Αντιθέτως, το ποσό του επιβληθέντος στις αναιρεσίβλητες προστίμου παρέμεινε αμετάβλητο κατόπιν της αποφάσεως της 7ης Ιουνίου 2011, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (T-206/06, EU:T:2011:250), όπερ περαιτέρω επικυρώθηκε με τη διάταξη της 7ης Φεβρουαρίου 2012, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (C-421/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:60, σκέψη 83).
- 42 Τέλος, επιβάλλεται η επισήμανση ότι δεν αμφισβητήθηκε, όπως αναγνώρισε και το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 112 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Arkema κατέβαλε στις 7 Σεπτεμβρίου 2006 το σύνολο του αρχικώς επιβληθέντος με την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις προστίμου, ύψους 219 131 250 ευρώ.
- 43 Πρέπει να διαπιστωθεί συναφώς, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 113 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε ότι προέκυπτε από την επιστολή την οποία απηύθυνε η Arkema στην Επιτροπή στις 25 Σεπτεμβρίου 2008 ότι η Arkema είχε καταστήσει σαφές ότι τα «δικαιώματα της Επιτροπής είχαν ικανοποιηθεί πλήρως τόσο έναντι [της] όσο και έναντι του συνόλου των αλληλεγγύως συνυπόχρεων» και, ως εκ τούτου, είχε τακτοποιήσει το σύνολο του αρχικού προστίμου και για λογαριασμό των αναιρεσιβλήτων, εκτίμηση η οποία δεν μπορεί, όπως προκύπτει από τους εκτεθέντες λόγους στις σκέψεις 18 έως 20 της παρούσας αποφάσεως, να ανατραπεί στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναίρεσεως.
- 44 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, στην περίπτωση που η ευθύνη της μητρικής εταιρίας είναι αμιγώς παρεπόμενη εκείνης της θυγατρικής της και κανένας άλλος παράγοντας δεν χαρακτηρίζει ατομικώς την προσαπτόμενη στη μητρική εταιρία συμπεριφορά, η ευθύνη της μητρικής εταιρίας δεν δύναται να υπερβαίνει αυτή της θυγατρικής της (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 22ας Ιανουαρίου 2013, Επιτροπή κατά Tomkins, C-286/11 P, EU:C:2013:29, σκέψεις 37, 39, 43 και 49, καθώς και της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, Total κατά Επιτροπής, C-597/13 P, EU:C:2015:613, σκέψη 38).
- 45 Εν προκειμένω, η αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη των αναιρεσιβλήτων έναντι της Arkema ήταν αμιγώς παρεπόμενη εκείνης της θυγατρικής τους, αποκλεισμένου οποιουδήποτε άλλου παράγοντα. Επομένως, από τη νομολογία του Δικαστηρίου απορρέει, όπως επισήμανε μεταξύ άλλων ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 64 έως 68 των προτάσεών του και ανεξαρτήτως του αν η Arkema προέβη σε δήλωση από κοινού καταβολής, ότι η Επιτροπή, μετά τη μη αμφισβητούμενη ολοσχερή εξόφληση του αρχικού προστίμου από την Arkema, δεν είχε, εν πάση περιπτώσει, πλέον το δικαίωμα να αναζητήσει από τις αναιρεσίβλητες σχετικές καταβολές.

- 46 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως ορθώς αναγνώρισε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή δεν μπορούσε με τα επίδικα έγγραφα νομίμως να απαιτεί από τις αναιρεσίβλητες τόκους υπερημερίας βάσει του επιβληθέντος με την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις προστίμου.
- 47 Επομένως, αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από την Επιτροπή, τα έγγραφα αυτά δεν μπορούν να θεωρηθούν, στον βαθμό που με αυτά είχε απαιτήσει μη οφειλόμενους τόκους υπερημερίας, απλώς επιβεβαιωτικά των υποχρεώσεων που απορρέουν από την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις και ως αμιγώς προπαρασκευαστικά ενόψει ενδεχόμενης αναγκαστικής εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως.
- 48 Κατά συνέπεια, μολονότι οι επιστολές με τις οποίες η Επιτροπή απλώς αναζητεί από τους αποδέκτες αποφάσεως αφορώσας παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού, όπως είναι η απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις, την καταβολή του επιβληθέντος με αυτήν προστίμου ή των τυχόν τόκων υπερημερίας που απορρέουν εξ αυτής, δύνανται καταρχήν να συνιστούν απλές οχλήσεις για την εκτέλεση της επίμαχης αποφάσεως, οπότε δεν μπορούν να παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να επηρεάσουν τα συμφέροντα των οικείων επιχειρήσεων (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2007, Επιτροπή κατά Ferriere Nord, C-516/06 P, EU:C:2007:763, σκέψη 29), εντούτοις, δεδομένου του περιεχομένου τους, δεν ισχύει το ίδιο για τα επίδικα έγγραφα, στον βαθμό που απαιτούν από τις αναιρεσίβλητες την καταβολή τόκων υπερημερίας παρά την ολοσχερή εξόφληση του αρχικού ποσού του προστίμου και, για τον λόγο αυτό, ισοδυναμούν στην πραγματικότητα με μεταβολή της χρηματικής υποχρεώσεως που βαρύνει τις αναιρεσίβλητες.
- 49 Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε, μεταξύ άλλων στη σκέψη 99 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα επίδικα έγγραφα, στον βαθμό που με αυτά η Επιτροπή είχε απαιτήσει τόκους υπερημερίας, παρήγαν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να θίξουν τα συμφέροντα των αναιρεσιβλήτων, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική τους κατάσταση, και, ως εκ τούτου, χαρακτήρισε τα έγγραφα αυτά ως πράξεις δεκτικές προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.
- 50 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση των αρχών της εκκρεμοδικίας και του δεδικασμένου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 51 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο παραβίαση των αρχών της εκκρεμοδικίας και του δεδικασμένου, καθόσον απομόνωσε, ιδίως στις σκέψεις 80 και 93 έως 101 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το ζήτημα των καταβλητέων τόκων υπερημερίας από το υπόλοιπο της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις.
- 52 Συναφώς, η απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις περιλάμβανε, στο άρθρο 2, διατάξεις για το κυρίως επιβληθέν πρόστιμο και για τους παρεπόμενους καταβλητέους τόκους σε περίπτωση μη πληρωμής. Όμως, κατά τον χρόνο της προσφυγής στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, εκκρεμούσε ακόμη η αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-421/11 P σχετικά με την απόφαση αυτή. Εξάλλου, κατόπιν της διατάξεως της 7ης Φεβρουαρίου 2012, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (C-421/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:60), η απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις κατέστη απρόσβλητη για τις αναιρεσίβλητες στο σύνολό της, συμπεριλαμβανομένου, επομένως, του ζητήματος των τόκων.
- 53 Οι αναιρεσίβλητες αμφισβητούν το βάσιμο του δεύτερου λόγου αναιρέσεως παρατηρώντας, μεταξύ άλλων, ότι οι προϋποθέσεις της εκκρεμοδικίας και του δεδικασμένου, όπως απορρέουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου, δεν πληρούνται εν προκειμένω.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 54 Στον βαθμό που ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως στηρίζεται, ουσιαστικά, στην παραδοχή της Επιτροπής, όπως εκτέθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως, ότι η απαίτηση τόκων υπερημερίας, με τα επίδικα έγγραφα, είναι απλώς εκτελεστική των προβλεπόμενων στην απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις και δεν μπορεί να διαχωριστεί από αυτήν, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η παραδοχή αυτή δεν μπορεί, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων από τις σκέψεις 44 έως 52 της παρούσας αποφάσεως, να γίνει δεκτή.
- 55 Περαιτέρω, και υπό την αυτή έννοια, το Δικαστήριο, στη σκέψη 89 της διατάξεως της 7ης Φεβρουαρίου 2012, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (C-421/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:60), όπως ορθώς υπενθύμισε και το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, απέρριψε ως προδήλως απαράδεκτο το αίτημα περί απαλλαγής από τους τόκους που υπέβαλαν οι αναιρεσίβλητες στο πλαίσιο της εκ μέρους τους ασκηθείσας αιτήσεως αναιρέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη αυτή, καθόσον στρεφόταν όχι κατά της αποφάσεως που αποτελούσε αντικείμενο της εν λόγω αιτήσεως αναιρέσεως και, επομένως, της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις, αλλά κατά των επίδικων εγγράφων με τα οποία επιβάλλονταν τόκοι υπερημερίας.
- 56 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 57 Δεδομένου ότι κανένας από τους λόγους αναιρέσεως που προέβαλε η Επιτροπή δεν έγινε δεκτός, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 58 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων.
- 59 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 184, παράγραφος 1, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε και οι αναιρεσίβλητες έχουν ζητήσει την καταδίκη της στα δικαστικά έξοδα, πρέπει να καταδικαστεί η αναιρεσείουσα όχι μόνο στα δικά της έξοδα, αλλά και στα έξοδα των αναιρεσιβλήτων.
- 60 Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 2, του ίδιου Κανονισμού, το οποίο επίσης εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 184, παράγραφος 1, αυτού, η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα όταν παρεμβαίνει στη δίκη.
- 61 Κατά συνέπεια, η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα έξοδα των Total SA και Elf Aquitaine SA.**
- 3) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

(υπογραφές)